





ภาคผนวก ก
การตรวจวัดผู้นัก

การตรวจสอบผู้นัก

มีหล้ายวิชี ดังนี้

วิธีที่ 1

อุปกรณ์การทดสอบ

1. แผ่นกระดาษสติ๊กเกอร์ ขนาด 10×18 ซม. และ 10×46 ซม.
 2. แผ่นเทียบสีขาว-ดำ มาตรฐาน
 3. แวนช์ขยาย(หรือกล้องจุลทรรศ์)

วิธีทดลอง

การทดลองนี้ให้เก็บตัวอย่าง 2 แบบเปรียบเทียบกัน คือ เก็บผุ่นสะsson ในแนวราบและผุ่นแขวนลงอยู่ในอากาศ

- เลือกจุดที่ทำการทดลองแล้วบันทึกรายละเอียดของพื้นที่และกำหนดจุดเก็บตัวอย่างลงในพื้นที่ เลือกบริเวณเก็บตัวอย่าง สถานที่ที่มีผู้คนและรถยนต์มอเตอร์ไซด์ยานพาหนะต่างๆ ปล่องไฟ ถนน ผู้คนจากอุตสาหกรรม ผู้คนจากเมือง ใจสี ผู้คนจากการระเบิดภูเขา ละของเกษตรออกไม้ จุดเก็บตัวอย่างควรเป็นบริเวณปิดโล่ง ไม่มีวัตถุอื่น (ผังหรือรั้ว) ปิดกั้นทางลง จุดเก็บตัวอย่างควรเป็นตัวแทนในพื้นที่ในบริเวณนั้นได้ ไม่ควรอยู่ใกล้กับแหล่งกำเนิดเพราะต้องการให้เป็นตัวแทนของบรรยายกาศโดยทั่วไปในพื้นที่นั้น
 - เก็บตัวอย่างในแนวตั้ง ทำเครื่องหมายจุดเก็บตัวอย่างบนแผ่นสติกเกอร์ขนาด 10×46 ซม. ใช้กราวาเเฟ่นสติกเกอร์ด้านหนึ่ง และติดรอบวัตถุทรงกระบอก(อาจเป็นเสาหรือท่อพลาสติก) และแกะด้านที่เหลือออกเพื่อให้ผิวที่มีการสัมผัสถูกอากาศและรับผุนได้ ทิ้งไว้หนึ่งสัปดาห์แล้วจึงเก็บแผ่นสติกเกอร์ลงในถุงพลาสติกที่ปิดปากถุง นำไปเปรียบเทียบความเข้มกับแผ่นเทียบสีมาตรฐาน ควรติดแผ่นสติกเกอร์ไว้ในที่สูงกว่า วัตถุอื่นๆ โดยรอบ 2 เท่า หรือสูงกว่าระดับพื้นดินประมาณ 1.5 เมตร อาจเป็นเสา บริเวณหลังบ้าน เสาไฟฟ้า เสาที่บ้านหรือที่ทำงาน อย่างพันเทปในบริเวณใกล้สติกเกอร์หรือมีคนจำนำจำนวนมากผ่าน เพราะอาจดึงแผ่นสติกเกอร์ออกโดยบังเอิญ

3. เก็บตัวอย่างในแนวนอน นำแผ่นสติกเกอร์ขนาด 10×18 ซม. ตีเป็นตาราง 8 ช่อง ดังภาพ เก็บผุนตกในพื้นราบในหนึ่งสัปดาห์ทุกวัน ให้ดึงกระดาษออกทีละส่วนจากช่องแรกไปจนถึงช่องที่ 7 ส่วน Blank ไม่ต้องเปิดออก นำแผ่นอาจจะไม่มีผลต่อการเก็บตัวอย่าง

วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4
วันที่ 5	วันที่ 6	วันที่ 7	Blank

แต่ถ้าวันที่ที่เก็บมีผ่านตก ให้บันทึกไว้ด้วยหลังจากการเก็บตัวอย่าง และให้นำไปส่งในถุงพลาสติกปิดให้เรียบร้อย และนำไปวัดค่าความชื้นของสี ผุนที่เก็บได้ใน 7 วัน

วิธีที่ 2

อุปกรณ์

อุปกรณ์สำหรับเก็บตัวอย่าง

- ขาดเก็บตัวอย่าง เป็นขาดแก้ว รูปทรงกรวยบอกและมีฝาซึ่งมียางกันรั่วปิดสนิท ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 13 ซม. สูง 20 ซม.
- ขาดซึ้งขาดเก็บตัวอย่าง ประกอบด้วยเส้นท่อเหล็กเส้นผ่าศูนย์กลาง $\frac{3}{4}$ นิ้ว ยาว 15.2 เมตร มีเกลียวต่อ กับตะแกรงวงขนาด สูง 30 ซม.

อุปกรณ์สำหรับการตรวจวิเคราะห์

- เครื่องชั่งไฟฟ้าละเอียด (Analytical Balance) มีความละเอียด 0.1 มิลลิกรัม
- ตู้อบที่ควบคุมอุณหภูมิได้ (Hot Air Oven)
- ตู้ควบคุมความชื้น (Desiccator)
- อ่างปรับอุณหภูมิได้ (Water Bath) ชนิด 6 หรือ 12 หลุม
- ครีมเนบถ้วยระเหย (Tong)
- ถ้วยแก้วระเหย (Dish) ขนาดความจุ 170-200 มิลลิลิตร
- ตะแกรงร่อนพลาสติก ขนาดตะแกรงประมาณ 20 เมช (Mesh)
- กรอบอกน้ำกลั่น
- แท่งแก้วคน ที่ปลายด้านหนึ่งเป็นพลาสติก (Stirring rod with polishman)

10. เตาไฟฟ้า เพื่อย่ออย่างถาวรความกว้างสาร (Hot plate)
11. กระดาษกรองชนิดทราย (Glass Microfiber Filters)
12. เครื่องอะตอมมิคแอนบอร์ฟชั่น สเปกโตรโฟโตเมเตอร์ (Atomic Absorption Spectrophotometer)

สารเคมีสำหรับการตรวจวิเคราะห์

1. กรดไนทริก เข้มข้น 65 %
2. กรดไนทริกเจือจาง 0.1 มิลลาร์ : ปีเปตต์กรดไนทริกเข้มข้นจำนวน 7.14 มิลลิลิตร เติม น้ำกลั่นจนมีปริมาตรครบ 1 ลิตร
3. สารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์เข้มข้น 35 %
4. สารละลายผงสมกรดไนทริกและไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ : ปีเปตต์ 50 มิลลิลิตร ในทริกเข้มข้นและ 2 มิลลิลิตร ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ผงเข้าด้วยกัน ปรับปริมาตรเป็น 1 ลิตรด้วยน้ำกลั่น
5. น้ำกลั่นแบบขาวจัดไอกอนแล้ว
6. สารผ่าเชื้อรา ในกรณีที่มีราขึ้นให้ใช้ $HgCl_2$ 0.10 กรัม เติมลงในขวดเก็บตัวอย่าง

หมายเหตุ

1. ถ้าต้องการหาเฉพาะปริมาณผุ่นอย่างเดียวให้ใช้น้ำกลั่นธรรมดาร้าวๆไปในการจะผุ่นในภาชนะเก็บ
2. ถ้าต้องการหาปริมาณและโลหะในผุ่น ให้เข้น้ำกลั่นที่ขาวจัดไอกอนแล้ว

การตรวจวิเคราะห์

การเตรียมตัวอย่างเบย

1. ทำความสะอาดตัวอย่างเบยด้วยกรดล้างเกล้า น้ำประปา และน้ำกลั่นตามลำดับ หรือถ้าจะวิเคราะห์หาปริมาณโลหะในผุ่น ให้ล้างด้วยดีเทอร์เจน หลังจากนั้นเชื่อมกรดไนทริกและล้างด้วยน้ำกลั่นแบบขาวจัดไอกอนแล้ว
2. อบให้แห้งในเตาอบ อุณหภูมิ 100-110 องศาเซลเซียส ประมาณ 3-4 ชั่วโมง
3. นำตัวอย่างที่อบแล้วใส่ในตู้ควบคุมความชื้น ตั้งทึบไว้ให้เย็น
4. ซึ่งน้ำหนักตัวอย่างเปล่าตัวอย่างเครื่องชั่วโมงเอียงทศนิยม 5 ตำแหน่ง และบันทึกน้ำหนักตัวอย่างให้เป็นน้ำหนักตัวอย่างเปล่าครั้งที่ 1

5. นำถ้วยที่ได้ซึ่งหน้าหัวน้ำหักถ้วยครั้งที่ 2 หากน้ำหักถ้วยทั้ง 2 ครั้ง ต่างกันไม่เกิน ± 0.0005 กรัม แสดงว่าน้ำหัวน้ำหักถ้วยระบุที่เตรียมค่อนข้างที่จะใช้ได้ พร้อมที่จะเตรียมตัวอย่างได้ ถ้าน้ำหัวน้ำหักถ้วยไม่คงที่ให้อบถ้วยใหม่จนกระทั้งน้ำหัวน้ำหักถ้วยคงที่ หรือต่างกันไม่เกินที่กำหนดได้ แล้วหาค่าเฉลี่ยของน้ำหัวน้ำหักถ้วยเปล่าดังกล่าว

วิธีการเตรียมตัวอย่างเพื่อหาปริมาณผุน

1. จัดหัวกลั่นรอบๆ ผนังภาชนะเก็บผุน เพื่อช่วยผุนที่ติดตามผนังของภาชนะ และใช้แห่งแก้วปาดคนหรือเขี่ยผุนที่ติดรอบๆ หรือกันภาชนะ
2. เทสาระละลายตัวอย่างที่ได้จากข้อ 1 ลงในถ้วยระบุที่ทราบน้ำหักแล้ว โดยเทผ่านตะกรงขนาด 20 mesh เพื่อกำจัดพลาสติกและเศษอาหาร
3. ชะตัวอย่างในภาชนะตัวอย่างประมาณ 2-3 ครั้ง จนกระทั้งภาชนะเก็บตัวอย่างสะอาด
4. นำถ้วยระบุแห้งที่บรรจุตัวอย่างไปตั้งบนช่องปรับอุณหภูมิได้ ตั้งอุณหภูมิที่ประมาณ 100-110 องศาเซลเซียส แล้วระเหยจนสารละลายในถ้วยแห้ง
5. นำถ้วยที่สารละลายแห้งแล้วเข้าตู้อบที่อุณหภูมิประมาณ 103 องศาเซลเซียส เพื่อบาให้แห้งแล้วซึ่งหน้าหัวน้ำหักของผุน ซึ่งขันดอนเหมือนกับการเตรียมถ้วยระบุ
6. คำนวณน้ำหัวน้ำหักผุนจากผลต่างระหว่างน้ำหักถ้วยที่มีตัวอย่างผุนกับน้ำหัวน้ำหักถ้วยเปล่า
7. รายงานผลการวิเคราะห์ในหน่วยน้ำหัวน้ำหัก หารด้วย พื้นที่ของปากภาชนะ หารด้วยระยะเวลาที่เก็บ